

[Jørgen Tved]

og hvor klogt vi bærer os ad, hvis vi f.eks. bevarer Bryghuset ude i Valby. De er – og der var en hel masse andre eksempler – forudsætninger for, at vi kan bevare det, der er synlige udtryk for tidligere tiders kultur, også den lidt nærmere 1940, og jeg synes, det er godt, at vi går frem til 1940. Men for at vi kan få en oversigt over alle disse ting, skal vi have værktøjet, altså registrering.

Det sagde hr. Engell meget rigtigt og meget godt, og alle de andre ordførere har fået afleveret de fristile, som de møjsommeligt har lavet, ligesom jeg gjorde. Hr. Engell brugte min. Jeg synes, den var mægtig god.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke de fleste af ordførerne for deres indlæg heroppefra i dag. Hensigten med lovforslaget er jo at forstærke indsatsen for bygningsfredning og bygningsbevaring, og denne hensigt synes jeg nok Folketinget i dag har bakket meget positivt op.

Den foreslåede pligt for kommunerne til at registrere bygninger opført før 1940 er et afgørende element i denne indsats. Ved registrering får man viden om, dels hvor de lokale og nationale bevaringsinteresser er, dels hvilke beskyttelsesforanstaltninger de påkalder. Kommunernes udgifter til registrering vil i øvrigt, som det fremgår af lovbemærkningerne, blive kompenseret af staten, da en sådan registrering som hidtil betragtes som en overvejende statslig opgave. Kommunernes pligt til at indarbejde bevaringshensyn i kommuneplanerne tydeliggøres. Når de bevaringsværdige områder er udpeget i kommuneplanerne, vil lokalplanpligten blive skærpet i disse områder.

Endvidere styrkes kommunalbestyrelsens muligheder for at påvirke bygningernes ydre fremtræden i forbindelse med byggearbejde i disse områder. Vedligeholdelsen og plejen af en bygning er afgørende for dens bevarelse. Når først en bygning på grund af manglende vedligeholdelse er gået i forfald, melder tanken om nedrivning sig jo. Derfor foreslås det, at der på landsplan sættes ind med en oplysnings- og informationskampagne, som hr. Baadsgaard også var inde på. Kampagnen, der især vil være rettet til ejere af bevaringsværdige ejendomme, vil beskrive behovet for vedligeholdelse af disse bygninger og give anvisninger på, hvordan det kan gøres.

Arkitektur er meget sårbar over for bygningsændringer, der ikke udføres i overensstemmelse med bygningens oprindelige idé og tradition. Udviklingen i de senere år har derfor vist et behov for at frede en række meget værdifulde bygninger fra dette århundrede. Det er baggrunden for, at vi foreslår reglen om 100 år som hovedbetingelse for fredning ophævet, men jeg vil gerne understrege, at bygningsfredning fortsat kun vil finde sted, når der er tale om væsentlig arkitektonisk eller kulturhistorisk værdi.

Der er fremsat nogle betragtninger fra forskellige ordførere, som jeg kort skal nævne, men derudover er jeg helt parat til under udvalgsarbejdet at tage fat på nogle tekniske problemer, hvis løsning stadig udestår. F.eks. er hr. Baadsgaards betragtning, om det, der her foreslås, er tilstrækkeligt, noget, vi nok må foretage en nøjere vurdering af under udvalgsarbejdet.

Man har ligeledes spurgt, hvad den skærpede lokalplanpligt egentlig vil indebære. Den foreslåede skærpede lokalplanpligt er knyttet til de bevaringsværdige områder, der udpeges i kommuneplanen, og kun til disse. Det betyder, at den skærpede lokalplanpligt først vil indtræde, når der i kommuneplanerne er indarbejdet bestemmelser om bevaring af bebyggelser og bymiljøer og afgrænsningen af de bevaringsværdige områder er fastlagt. Dette forventes at være gennemført og afsluttet med kommuneplanrevisionen i 1996.

Som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, er det på nuværende tidspunkt meget vanskeligt at skønne over omfanget af udgifterne til lokalplanerne som følge af den skærpede lokalplanpligt. Planstyrelsen er derfor indstillet på at drøfte spørgsmålet om kompensation til kommunerne, når spørgsmålet måtte blive aktuelt, formentlig i 1995-96.

Der er også rejst spørgsmålet, om man nu kan hindre, at en bevaringsværdig bygning nedrives. Det foreliggende lovforslag ændrer ikke ved decentraliseringen inden for planlovs-systemet. Ansvaret for varetagelse af bevaringsinteresserne vil derfor som hidtil efter kommuneplanloven ligge hos de enkelte kommunalbestyrelser. Statens rolle er at medvirke til at påpege, hvor bevaringsinteresserne findes. Det er herefter kommunalbestyrelsens opgave at udarbejde kommune- og lokalplaner, der sikrer opretholdelsen af bevaringsværdierne.